

Pripravil Marijan F. Kranjc

Mrvar Franc

- rezervni častnik Jugoslovanskega polka *Matija Gubec*, Tomsk, Sibirija
- pedagog, ravnatelj in ljudski prosvetitelj v Žužemberku

Prejel sem naslednjo e-pošto:

Spoštovani,

na vašem seznamu dobrovoljcev, ki so se iz ruskega ujetništva vračali v domovino, sem zasledila svojega starega očeta:

MRVAR, rezervni častnik Jugoslovanskega polka Matija Gubec v Tomsku, Sibirija

Dopolnjujem njegove podatke:

MRVAR (tudi MERVAR) Franc, 1897, Klečec pri Žužemberku - 1973, Žužemberg Žužemberk, učitelj, ravnatelj in ljudski prosvetitelj.

Več o njem na spletni strani:

<http://www.oszuzemberk.si/znani-suhokranjci/112-franc-mrvar>

Z občudovanjem sem pregledala vašo bogato spletno stran in bibliografijo.

Lepo pozdravljeni,

Polona Mrvar

Spoštovani gospe Poloni Mrvar sem se prijazno zahvalil za posredovane podatke in izrečeno pohvalo. Seznam sem seveda takoj dopolnil. Iz posredovane spletne strani Osnovne šole Žužemberg prenašam zapis o rez. častniku Francu Mrvarju.

MRVAR Franc, 1897, Klečet

- 1973, Žužemberk, šolski upravitelj, pedagog in ljudski prosvetljitelj

Rodil se je v kmečki družini očetu Francu in materi Jeri, roj. Jerše. Šolal se je v Šmihelu in na državni gimnaziji v Novem mestu. Zaradi naprednosti je bil že kot dijak leta 1916 postavljen pred avstrijsko državno sodišče.

Kot pripadnik avstro-ogrske vojske je 1917 prišel v vojno ujetništvo v Rusiji. Kot dobrovoljec jugoslovanskega polka *Matija Gubec* je v Sibiriji doživel strahote vojne. Preko Vladovostoka se je leta 1920 z ladjo vrnil v domovino in postal učitelj. Poučeval je na Ajdovcu in Ambrusu. L. 1927 je postal upravitelj v 6- razredni osnovni šoli v Žužemberku. Na šolskem vrtu je zasadil drevesnico in postavil čebelnjak. Njegov nasad cepljenih vrtnic je presegal 200 rastlin.

Postal je načelnik gasilskega društva, razširil gasilski dom in pridobil novo brizgalno. Sodeloval je pri gradnji zdravstvenega doma. Skupaj z župnikom iz Šmihela A. Zupancem je zaslužen, da je l. 1940 v Žužemberku zasvetila elektrika.

Leta 1938 je izšla njegova knjiga *V sencih žužemberškega gradu*, ki velja za prvi zgodovinsko-geografski prikaz Suhe krajine. L. 1932 je bil odlikovan z redom sv. Save. V. stopnje.

Med 2. svetovno vojno je organiziral pouk v privatnih hišah. L. 1946 je bil postavljen za upravitelja šole v Žužemberku in za ravnatelja nižje gimnazije. Zgradil je novo šolo na pogorišču stare, ustanovil KUD in formiral pevski zbor.

Bil je spoštovan zaradi preudarnosti, pravičnosti in delavnosti. L. 1973 je dobil Janševo priznanje za dvig slovenskega čebelarstva. V Suhi krajini se je zapisal kot odličen pedagog, ljudski prosvetljitelj, pobudnik razvoja gasilstva in čebelarstva, sadjarstva in vinogradništva.

Umrl je v Žužemberku, kjer je tudi pokopan. Za znanega Suhokranjca je bil razglašen l. 2006. V Žužemberku živijo njegovi potomci.